

[illegible]

كُلٌّ
 اِلَيْنَا
 رَاجِعُونَ
 “Hepsi de ancak bize dönecekler” demektedir. İnsanlık başlangıç
 itibariyle Allah’tan gelmiş, sonuç olarak da O’na döneceğine göre
 اِنَّا
 لِلَّهِ
 وَاِنَّآ
 اِلَيْهِ
 رَاجِعُونَ “Biz
 şüphesiz (her şeyimizle) Allah’a aidiz ve şüphesiz O’na
 döneceğiz” (Bakara, 2/156), bu anlayış içinde tevhid inancını yaşayıp,
 yaşatmaya çabalaması gerekir. Tevhid ilkesi bir taraftan, Allah’ın birliğini
 içerirken diğer yandan Allah’a inananların birliğini gerektirir. Yüce Allah biz
 insanları farklı kavim ve kabileler şeklinde yaratmasının hikmetini, birbirimizle tanışıp
 kaynaşma/teârüf olarak açıklamış, renk, dil, ırk vb. farklılıkların birer ayet
 olduğunu belirtmiştir. Nitekim bu husus Kur’an’da şu şekilde ifade edilmiştir:
 يَآاَيُّهَا
 النَّاسُ
 اِنَّا
 خَلَقْنَاكُ
 05;ْ مِنْ ذَكَرٍ
 وَاُنْثَى
 وَجَعَلْنَا
 03;ُمْ شُعُوبًا
 وَقَبَآئِلَ
 لِتَعاَرَفُ
 08;آ اِنَّ
 اَكْرَمَكُم
 18; عِنْدَ اللهِ
 اَتْقَيكُمْ
 اِنَّ اللهَ
 عَلِيمٌ
 خَبِيرٌ “Ey insanlar! Şüphe yok
 ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve
 kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, Ona karşı gelmekten en çok
 sakınanızdır..(Hucurât, 49/13) Bu ayet, yaratılış itibariyle tüm insanların bir anne ve
 babadan meydana geldiği gerçeğini bizlere ilan etmekte ve üstünîük
 ölç üsünün takva olduğunu belirtmektedir. Fizîkî, sosyal,
 iktisadi, kültürel vb. açıdan farklılıklara sahip olan insanların bunları birer
 zenginliğe dönüştürmesi, inanç açısından ise “tevhid”
 kimliğinde/ilkesinde birleşmesi, Kur’an’ın gerçekleştirilmesini istediği
 hedeflerdendir. Nitekim yüce Rabbimiz hem;
 يَآاَيُّهَا
 الَّذِينَ
 اَمَنُوا
 ادْخُلُوا
 فِى

السِّلْمِ
كَآفَّةً
وَلاَ
تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِ
اِنَّهُ
لَكُمْ
عَدُوٌّ
مُبِينٌ “Ey iman edenler! Hepiniz topluca barış ve güvenliğe (İslâm’a) girin. Şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır.” (Bakara, 2/208) buyurmakta, hem de Resûlullah Efendimizden diğ&er din mensuplarına;
قُلْ
يَآاَهْلَ
الْكِتَابِ
تَعَالَوْا
اِلَى
كَلِمَةٍ
سَوَآءٍ
بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ
اَلاَّ
نَعْبُدَ
اِلاَّ اللهَ
وَلاَ
نُشْرِكَ
بِهِ شَيْئًا
وَلاَ
يَتَّخِذَ
بَعْضُنَا
بَعْضًا
اَرْبَابًا
مِنْ دُونِ
اللهِ فَاِنْ
تَوَلَّوْا
فَقُولُوا
اشْهَدُوا
بِاَنَّا
مُسْلِمُونَ
“De ki: ‘Ey Kitap Ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah’a ibadet edelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah’ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilah edinmesin.’ Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: ‘Şahit olun, biz Müslümanlarız.’” (Âl-i İmran, 3/64) çağrısını yapmasını istemektedir. Tevhid dini olan İslam, ortaya koyduğu temel prensiplerle daima birleştirici, bütünleştirici olmayı şiar edinmiş, mensuplarının bir araya gelmesini temin edecek “Kardeşlik” gibi kuvvetli bir vasıtayı ortaya koymuştur. Nitekim Kur’an’da; اِنَّمَا

الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ
“Mü-minler ancak kardeřtirler...” (Hucurât, 49/10) buyurulmuř,
وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ
اللهِ
جَمِيعاً
وَلاَ
تَفَرَّقُوا
“Hep birlikte Allah’ın ipine (Kur’an’a) sımsıkı sarılın. Parçalanıp
bölünmeyin...” (Âl-i İmran, 3/103) ayetiyle de, toplumda huzur ve barışı
bozan her türlü tefrika ve bölücülükten sakınmamız gerektiği
bildirilmiřtir. Biz, yeryüzü evinin sakinleri, bizden önceki hemcinslerimizin
gerçekleřtirmediđini hayata geçirmek ve Rabbimizin bize yüklediđi
sorumluluğu yerine getirmek zorundayız. Bu ayetler bize, aralarında birlik kurup, sulh ve barışı,
hoşgörü içinde insan onuruna yakışır şekilde yaşamayı
gerçekleştirememiş olanları anlatırken, zımnen bizim böyle bir parçalanmanın
müsebbibi olmamamız uyarısında bulunmaktadır. Dr. Faruk
GÖRGÜLÜ

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)